

Ο ΤΥΦΩΝΑΣ ΠΟΥ ΣΑΡΩΝΕΙ ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΝΑΤΡΑΠΕΙ

Με την ομιλία του Πρωθυπουργού τον Σεπτέμβρη στη Δ.Ε.Θ. άνοιξε ένα νέο κύκλο σκληρής αντεργατικής πολιτικής διαψεύδοντας τις προεκλογικές δεσμεύσεις της κυβέρνησης. Η αποφασιστικότητα και η εμμονή του κ Καραμανλή, δεν αφήνει κανένα περιθώριο για εφησυχασμό ή ψευδαισθήσεις για την πολιτική της κυβέρνηση της Ν.Δ. Δεν έχουμε απλά μια συνέχεια της αντεργατικής πολιτικής των κυβερνήσεων των εκσυγχρονιστών του ΠΑΣΟΚ αλλά μια πολιτική που στο όνομα των μεταρρυθμίσεων, προωθεί βαθιές αντεργατικές τομές διαμορφώνοντας ένα εργασιακό μεσαίωνα. Αλλάζει προς το χειρότερο το εργασιακό περιβάλλον, διαμορφώνει ένα εργασιακό καθεστώς με εργαζόμενους δίχως δικαιώματα και εργοδότες δίχως υποχρεώσεις.

Η μείωση του κόστους των υπερωριών, η κατάργηση του δωρου και η διευθέτηση του χρόνου εργασίας, η απελευθέρωση του ωραρίου των καταστημάτων, οι επιδοτήσεις των εργοδοτών μέσα από τα διάφορα προγράμματα (στέιτς), η άρση της μονιμότητας ξεκινώντας από τον ΟΤΕ , με στόχο όλες τις ΔΕΚΟ και στη συνέχεια το δημόσιο, η προώθηση νέων ιδιωτικοποιήσεων, το έγκλημα κατά της Ολυμπιακής με τη συναίνεση της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ, η ακρίβεια και η ανεργία που αποτελεί το μόνιμο εφιάλτη κάθε εργατικής οικογένειας, οι ανατροπές που ετοιμάζονται στα ασφαλιστικά δικαιώματα, συνθέτουν την ανάλγητη ταξική πολιτική της κυβέρνησης. Στόχος αυτών των μέτρων, είναι να αυξηθεί η κερδοφορία του κεφαλαίου, και να μειωθεί το κόστος εργασίας.

Οι καπιταλιστές στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο αξιοποιούν την κατάρρευση των χωρών του λεγόμενου υπαρκτού σοσιαλισμού, την ήττα του εργατικού και αριστερού κινήματος, την έλλειψη αντίπαλου δέους και επιδιώκουν να πάρουν πίσω ότι μέσα από πολύχρονους αγώνες έχουν κατακτήσει οι εργαζόμενοι σε ανατολή και δύση.

Κυβέρνηση - Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και όλα τα κέντρα διαμόρφωσης συνειδήσεων, για να περάσουν τα αντιλαϊκά σχέδια προσπαθούν να διασπάσουν τους εργαζόμενους σε ιδιωτικό και δημόσιο, σε παλιούς και νέους εργαζόμενους. **Να σώσουν κάθε ίχνος αλληλεγγύης που είναι το όπλο μας και να σπείρουν τη διχόνοια. Να στρέψουν τον ένα εργαζόμενο κατά του άλλου. Αξιοποιούν**

και μεγιστοποιούν φαινόμενα ωχαδελφισμού, λούφας, απαξίωσης, που υπάρχουν από μερίδα εργαζομένων στο δημόσιο, για να βρουν συμμάχους κατά των εργατικών δικαιωμάτων. Αυτοί που έχουν καταδικάσει τους εργαζόμενους στο ιδιωτικό τομέα να εργάζονται πολλές φορές κάτω από άθλιες συνθήκες, καταπατώντας δικαιώματα, με μεροκάματα πείνας, με την απειλή της απόλυσης, είναι αυτοί που προσπαθούν να στρέψουν τους εργαζόμενους αυτούς κατά της μόνιμης εργασίας, των καλύτερων συνθηκών δουλείας, των καλύτερων πολλές φορές αμοιβών που υπάρχουν στο δημόσιο. **Εχθρός του άνεργου, του χαμηλόμισθου, του χαμηλοσυνταξιούχου, του εργαζόμενου στον ιδιωτικό τομέα, δεν είναι ο εργαζόμενος στο δημόσιο ο οποίος εργάζεται κάτω από καλύτερες συνθήκες.**

Αυτό που χρειάζεται είναι να απαιτήσουμε όλοι μαζί να επεκταθούν τα δικαιώματα των εργαζομένων του δημοσίου και στο ιδιωτικό τομέα. Να περιορισθεί η ασυδοσία του εργοδότη, να μην μπορεί όποτε θέλει να απολύει, να αυξηθούν οι μισθοί, να τηρούνται οι συλλογικές συμβάσεις, να διευρυνθούν τα εργατικά δικαιώματα.

Απέναντι σε αυτήν τη διαρκή αντεργατική επίθεση, δεν υπάρχει ουσιαστική πολιτική και εργατική αντιπολίτευση. Οι αγώνες

που αναπτύσσονται μέχρι σήμερα δεν είναι ικανοί να εμποδίσουν και να ανατρέψουν την κοινή αντεργατική πολιτική Κυβέρνησης-Ευρωπαϊκής Ένωσης-Κεφαλαίου. Το υπάρχον συνδικαλιστικό κίνημα δεν μπορεί να το εμπιστευθείς, δεν μπορεί να εμπνεύσει. Η υποταγή των ηγεσιών του στην αστική πολιτική και στο εκάστοτε κυβερνητικό, εργοδοτικό, κομματικό συμφέρον, η συναίνεση και η στήριξη που παρείχε στις επιλογές του κεφαλαίου το έχουν ιδεολογικά αφυδατώσει. Η συμμετοχή του στο σύστημα εξουσίας μέσω των διαφόρων επιτροπών, και μια σειρά άλλα φαινόμενα έχουν σπείρει γενική αμφιβολία στους εργαζόμενους,

Σήμερα **απαιτείται** οι εργαζόμενοι να συμβάλλουμε στην υπέρβαση αυτής της κατάστασης και **να στηρίξουμε** τη διαμόρφωση μιας νέας Ανεξάρτητης Ταξικής Ενότητας των εργαζομένων μέσα από τους σημερινούς αγώνες, **μιας ενότητας στη βάση των σύγχρονων αναγκών και δικαιωμάτων των εργαζομένων σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα**, σύμφωνα με τις παραγωγικές και επιστημονικές δυνατότητες της εποχής μας, ώστε να ξεπεραστεί η ήττα του εργατικού κινήματος, να ξαναγεννηθεί η ελπίδα, να υπάρξουν νικηφόροι εργατικοί αγώνες, να ανατραπεί η αντεργατική καταργίδα.

Παναγιωτόπουλος Χρήστος

Πρόεδρος του Σωματίου Εργαζομένων Δήμου Βύρωνα

Μέλος της Πρωτοβουλίας για τη συγκρότηση

Ανεξάρτητης Ταξικής Εργατικής Κίνησης

